

- ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ:-** ਸੱਚਾ ਪੰਡਾ ਆਇਆ ਹੈ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸੱਚੀ - ਸੱਚੀ ਯਾਤਰਾ ਸਿਖਾਉਣ, ਤੁਹਾਡੀ ਯਾਤਰਾ ਵਿੱਚ ਮੁੱਖ ਹੈ ਪਵਿੱਤਰਤਾ, ਯਾਦ ਕਰੋ ਅਤੇ ਪਵਿੱਤਰ ਬਣੋ
- ਪ੍ਰਸ਼ਨ:-** ਤੁਸੀਂ ਮੈਸੇਜਰ ਅਤੇ ਪੈਗੰਬਰ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਕਿਸ ਇੱਕ ਗੱਲ ਦੇ ਸਿਵਾਏ ਹੋਰ ਕਿਸੇ ਗੱਲ ਵਿੱਚ ਆਰਗਿਉ ਨਹੀਂ ਕਰਨੀ ਹੈ ?
- ਉੱਤਰ:-** ਤੁਸੀਂ ਮੈਸੇਜਰ ਦੇ ਬੱਚੇ ਸਭ ਨੂੰ ਇਹ ਹੀ ਮੈਸੇਜ ਦੇਵੋ ਕਿ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਆਤਮਾ ਸਮਝੋ ਅਤੇ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ ਤਾਂ ਇਸ ਯੋਗ ਅਗਨੀ ਨਾਲ ਤੁਹਾਡੇ ਵਿਕਰਮ ਵਿਨਾਸ਼ ਹੋਣਗੇ। ਇਹ ਹੀ ਉਣਾ ਰੱਖੋ, ਬਾਕੀ ਹੋਰ ਗੱਲਾਂ ਵਿੱਚ ਜਾਣ ਨਾਲ ਕੋਈ ਫਾਇਦਾ ਨਹੀਂ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਬਾਪ ਦਾ ਪਰਿਚੈ ਦੇਣਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਉਹ ਆਸਤਿਕ ਬਨਣ। ਜਦੋਂ ਰਚਤਾ ਬਾਪ ਨੂੰ ਸਮਝ ਲੈਣਗੇ ਤਾਂ ਰਚਨਾ ਨੂੰ ਸਮਝਣਾ ਸਹਿਜ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ।
- ਗੀਤ:-** ਸਾਡੇ ਤੀਰਥ ਨਿਆਰੇ ਹੈ।...

ਓਮ ਸ਼ਾਂਤੀ। ਮਿੱਠੇ - ਮਿੱਠੇ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚੇ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਕਿ ਅਸੀਂ ਸੱਚੇ ਤੀਰਥਵਾਸੀ ਹਾਂ। ਸੱਚਾ ਪੰਡਾ ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਬੱਚੇ ਜੋ ਹਾਂ ਉਹ ਵੀ ਸੱਚੇ ਤੀਰਥ ਤੇ ਜਾ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਇਹ ਹੈ ਝੂਠ ਖੰਡ ਅਥਵਾ ਪਤਿਤ ਖੰਡ। ਹੁਣ ਸੱਚਖੰਡ ਅਤੇ ਪਾਵਨ ਖੰਡ ਵਿੱਚ ਜਾ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਮਨੁੱਖ ਯਾਤਰਾ ਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਨਾ। ਕੋਈ - ਕੋਈ ਖਾਸ ਯਾਤਰਾਵਾਂ ਲਗਦੀਆਂ ਹਨ, ਜਿੱਥੇ ਕੋਈ ਕਦੀ ਵੀ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਵੀ ਯਾਤਰਾ ਹੈ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਜਾਣਾ ਉਦੋਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਸੱਚਾ ਪੰਡਾ ਖੁਦ ਆਏ। ਉਹ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਕਲਪ - ਕਲਪ ਦੇ ਸੰਗਮ ਤੇ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਨਾ ਸਰਦੀ ਨਾ ਗਰਮੀ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ। ਨਾ ਧੱਕੇ ਖਾਣ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ। ਇਹ ਤਾਂ ਹੈ ਯਾਦ ਦੀ ਯਾਤਰਾ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਯਾਤਰਾਵਾਂ ਤੇ ਸੰਨਿਆਸੀ ਵੀ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਸੱਚੀ - ਸੱਚੀ ਯਾਤਰਾ ਜੋ ਕਰਦੇ ਹਨ ਉਹ ਪਵਿੱਤਰ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਤੁਹਾਡੇ ਵਿੱਚ ਵੀ ਸਾਰੇ ਯਾਤਰਾ ਤੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਹੋ। ਸੱਚੇ - ਸੱਚੇ ਬ੍ਰਾਹਮਾ ਕੁਮਾਰ ਅਤੇ ਬ੍ਰਾਹਮਾਂ ਕੁਮਾਰੀਆ ਕੌਣ ਹਨ? ਜੋ ਕਦੀ ਵੀ ਵਿਕਾਰ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਪੁਰਸ਼ਾਰਥੀ ਤਾਂ ਜਰੂਰ ਹਨ। ਮਨਸਾ ਸੰਕਲਪ ਭਾਵੇਂ ਆ ਜਾਵੇ, ਮੁੱਖ ਹੈ ਹੀ ਵਿਕਾਰ ਦੀ ਗੱਲ। ਕੋਈ ਪੁੱਛੇ ਨਿਰਵਿਕਾਰੀ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਕਿੰਨੇ ਹਨ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ? ਬੋਲੋ, ਇਹ ਪੁੱਛਣ ਦੀ ਜਰੂਰਤ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਗੱਲਾਂ ਨਾਲ ਤੁਹਾਡਾ ਕੀ ਪੈਟ ਭਰੇਗਾ। ਤੁਸੀਂ ਯਾਤਰੀ ਬਣੋ। ਯਾਤਰਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਕਿੰਨੇ ਹਨ, ਇਹ ਪੁੱਛਣ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਫਾਇਦਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਤੇ ਕਈ ਸੱਚੇ ਵੀ ਹਨ, ਤਾਂ ਝੂਠੇ ਵੀ ਹਨ। ਅੱਜ ਸੱਚੇ ਹਨ, ਕੱਲ੍ਹ ਝੂਠੇ ਵੀ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਵਿਕਾਰ ਵਿੱਚ ਗਿਆ ਤੇ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਨਹੀਂ ਠਹਿਰਾ। ਫਿਰ ਸੂਦਰ ਦਾ ਸੂਦਰ ਹੋ ਗਿਆ। ਅੱਜ ਪ੍ਰਤਿਗਿਯਾ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਲ ਫਿਰ ਵਿਕਾਰ ਵਿੱਚ ਡਿੱਗ ਅਸੁਰ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਇਹ ਗੱਲਾਂ ਕਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਬੈਠ ਸਮਝਾਈਏ। ਇਸ ਦੇ ਨਾਲ ਤੇ ਟਿਡ ਨਹੀਂ ਭਰੇਗਾ ਅਤੇ ਮੁੱਖ ਮਿੱਠਾ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਇੱਥੇ ਅਸੀਂ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਅਤੇ ਬਾਪ ਦੀ ਰਚਨਾ ਦੇ ਆਦਿ - ਮੱਧ - ਅੰਤ ਨੂੰ ਜਾਣਦੇ ਹਾਂ। ਬਾਕੀ ਹੋਰ ਗੱਲਾਂ ਵਿੱਚ ਕੁੱਝ ਵੀ ਰੱਖਿਆ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਬੋਲੋ, ਇੱਥੇ ਬਾਪ ਦੀ ਯਾਦ ਸਿਖਾਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਪਵਿੱਤਰਤਾ ਹੈ ਮੁੱਖ। ਜੇ ਅੱਜ ਪਵਿੱਤਰ ਬਣ ਫਿਰ ਅਪਵਿੱਤਰ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਉਹ ਫਿਰ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਹੀ ਨਹੀਂ ਰਿਹਾ। ਉਹ ਹਿਸਾਬ ਕਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਬੈਠ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸੁਣਾਵਾਂਗੇ। ਇੰਝ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਡਿੱਗਦੇ ਹੋਣਗੇ ਮਾਇਆ ਦੇ ਤੂਫਾਨਾਂ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਲਈ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਦੀ ਮਾਲਾ ਨਹੀਂ ਬਣ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਤਾਂ ਪੈਗੰਮਬਰ ਦੇ ਬੱਚੇ ਪੈਗਾਮ ਸੁਣਾਉਂਦੇ ਹਾਂ, ਮੈਸੇਜਰ ਦੇ ਬੱਚੇ ਮੈਸਜ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ। ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਆਤਮਾ ਸਮਝ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ ਤਾਂ ਇਸ ਯੋਗ ਅਗਨੀ ਨਾਲ ਵਿਕਰਮ ਵਿਨਾਸ਼ ਹੋ ਜਾਣਗੇ। ਇਹ ਉਣਾ ਰੱਖੋ। ਬਾਕੀ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਤਾਂ ਮਨੁੱਖ ਢੇਰ ਦੇ ਢੇਰ ਪੁੱਛਣਗੇ। ਸਿਵਾਏ ਇੱਕ ਬਾਪ ਦੇ ਹੋਰ ਕੋਈ ਇਨ੍ਹਾਂ ਗੱਲਾਂ ਵਿੱਚ ਜਾਣ ਦਾ ਕੋਈ ਫਾਇਦਾ ਹੀ ਨਹੀਂ। ਇੱਥੇ ਤਾਂ ਇਹ ਜਾਨਣ ਦਾ ਹੈ ਕੀ ਨਾਸਤਿਕ ਤੋਂ ਆਸਤਿਕ, ਨਿਧਨ ਤੋਂ ਧਨ ਦੇ ਕਿਵੇਂ ਬਣੀਏ, ਜੋ ਧਨੀ ਕੋਲੋਂ ਵਰਸਾ ਪਾਈਏ। - ਇਹ ਪੁੱਛੋ। ਬਾਕੀ ਤਾਂ ਸਭ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥੀ ਹਨ। ਵਿਕਾਰ ਦੀ ਗੱਲ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਫੇਲ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਬਹੁਤ ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਬਾਦ ਇਸਤਰੀ ਨੂੰ ਵੇਖਦੇ ਹਨ ਤੇ ਗੱਲ ਹੀ ਨਾ ਪੁੱਛੇ। ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਸ਼ਰਾਬ ਦੀ ਆਦਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਤੀਰਥਾਂ ਤੇ ਜਾਣਗੇ ਤੇ ਸ਼ਰਾਬ ਅਤੇ ਬੀੜੀ ਦੀ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਦਤ ਹੋਵੇਗੀ ਉਹ ਉਸ ਦੇ ਬਗੈਰ ਰਹਿ ਨਹੀਂ ਸਕਣਗੇ। ਛੁਪਾਕੇ ਵੀ ਪੀਂਦੇ ਹਨ। ਕਰ ਹੀ ਕੀ ਸਕਦੇ। ਬਹੁਤ ਹਨ ਜੋ ਸੱਚ ਨਹੀਂ ਦੱਸਦੇ ਹਨ ਛਿਪਾਉਂਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ।

ਬਾਬਾ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਯੁਕਤੀਆਂ ਦੱਸਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਕਿਵੇਂ ਯੁਕਤੀ ਨਾਲ ਜਵਾਬ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਕ ਬਾਪ ਦਾ ਹੀ ਪਰਿਚੈ ਦੇਣਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਮਨੁੱਖ ਆਸਤਿਕ ਬਨਣ। ਪਹਿਲਾਂ ਜੱਦ ਤਕ ਬਾਪ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਜਾਣਿਆ ਹੈ ਉਦੋਂ ਤਕ ਕੋਈ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਪੁੱਛਣਾ ਹੀ ਫਾਲਤੂ ਹੈ। ਇਵੇਂ ਬਹੁਤ ਆਉਂਦੇ ਹਨ, ਸਮਝਦੇ ਕੁੱਝ ਵੀ ਨਹੀਂ। ਸਿਰਫ਼ ਸੁਣਦੇ ਰਹਿੰਦੇ, ਫਾਇਦਾ ਕੁੱਝ ਵੀ ਨਹੀਂ। ਬਾਬਾ ਨੂੰ ਲਿਖਦੇ ਹਨ ਹਜ਼ਾਰ ਦੇ ਹਜ਼ਾਰ ਆਏ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਦੋ - ਇੱਕ ਸਮਝਣ ਲਈ ਆਉਂਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਫਲਾਣਾ - ਫਲਾਣਾ ਵੱਡਾ ਆਦਮੀ ਆਉਂਦਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ, ਅਸੀਂ ਸਮਝ ਜਾਂਦੇ ਹਾਂ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਜੋ ਪਰਿਚੈ ਮਿਲਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਉਹ ਮਿਲਿਆ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਪੂਰਾ ਪਰਿਚੈ ਮਿਲੇ ਤਾਂ ਸਮਝਣ ਇਹ ਤਾਂ ਠੀਕ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਅਸੀਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦਾ ਬਾਪ ਪਰਮਪਿਤਾ ਪਰਮਾਤਮਾ ਹੈ, ਉਹ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ

ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਆਤਮਾ ਸਮਝ ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਇਹ ਅੰਤਿਮ ਜਨਮ ਪਵਿੱਤਰ ਬਣੇ। ਜੇ ਪਵਿੱਤਰ ਨਹੀਂ ਰਹਿੰਦੇ ਉਹ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਨਹੀਂ, ਸੂਦ੍ਰ ਹਨ। ਲੜਾਈ ਦਾ ਮੈਦਾਨ ਹੈ। ਝਾੜ ਵੱਧਦਾ ਰਹੇਗਾ ਅਤੇ ਤੁਫ਼ਾਨ ਵੀ ਲੱਗਣਗੇ। ਬਹੁਤ ਪੱਤੇ ਡਿੱਗਦੇ ਰਹਿਣਗੇ। ਕੋਣ ਬੈਠ ਗਿਣਤੀ ਕਰੇਗਾ ਕਿ ਸੱਚੇ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਕੌਣ ਹਨ। ਸੱਚੇ ਉਹ ਜੋ ਕਦੀ ਸੂਦ੍ਰ ਨਾ ਬਣਨ। ਜਰਾ ਵੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਨਾ ਜਾਏ। ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਕਰਮਾਤੀਤ ਅਵਸਥਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਬੜੀ ਉੱਚੀ ਮੰਜ਼ਿਲ ਹੈ। ਮਨਸਾ ਵਿੱਚ ਵੀ ਨਾ ਆਏ, ਉਹ ਅਵਸਥਾ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਹੋਣੀ ਹੈ। ਇਸ ਸਮੇਂ ਇਕ ਦੀ ਵੀ ਇਵੇਂ ਦੀ ਅਵਸਥਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਸਮੇਂ ਸਾਰੇ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥੀ ਹਨ। ਥੱਲੇ - ਉੱਪਰ ਹੁੰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਮੁੱਖ ਅੱਖਾਂ ਦੀ ਹੀ ਗੱਲ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਆਤਮਾ ਹਾਂ ਇਸ ਸਰੀਰ ਦੇ ਨਾਲ ਪਾਰ੍ਵ ਵਜਾਉਂਦੇ ਹਾਂ - ਇਹ ਪੱਕਾ ਅਭਿਆਸ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਜਦ ਤੱਕ ਰਾਵਣ ਰਾਜ ਹੈ, ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਯੁੱਧ ਚਲਦਾ ਰਹੇਗਾ। ਪਿਛਾੜੀ ਵਿੱਚ ਕਰਮਾਤੀਤ ਅਵਸਥਾ ਹੋਵੇਗੀ। ਅੱਗੇ ਚਲਕੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਫੀਲਿੰਗ ਆਵੇਗੀ, ਸਮਝਦੇ ਜਾਵੇਗੇ। ਹਾਲੇ ਤਾਂ ਝਾੜ ਬਹੁਤ ਛੋਟਾ ਹੈ, ਤੁਫ਼ਾਨ ਲਗਦਾ ਹੈ, ਪੱਤੇ ਡਿੱਗ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਜੇ ਕੱਚੇ ਹਨ ਉਹ ਡਿੱਗ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਹਰ ਇੱਕ ਆਪਣੇ ਤੋਂ ਪੁੱਛੇ ਮੇਰੀ ਅਵਸਥਾ ਕਿਥੋਂ ਤੱਕ ਹੈ? ਬਾਕੀ ਜੇ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਪੁੱਛਦੇ ਹਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਗੱਲਾਂ ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਆਦਾ ਜਾਵੇ ਹੀ ਨਹੀਂ। ਬੋਲੋ, ਅਸੀਂ ਬਾਪ ਦੀ ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਤੇ ਚੱਲ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਉਹ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਬਾਪ ਆਕੇ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਸੁਖ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਸਥਾਪਨਾ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਉੱਥੇ ਸੁਖ ਹੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਜਿੱਥੇ ਮਨੁੱਖ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ ਉਸਨੂੰ ਹੀ ਦੁਨੀਆਂ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਨਿਰਾਕਾਰੀ ਵਰਲਡ ਵਿੱਚ ਆਤਮਾਵਾਂ ਹਨ ਨਾ। ਇਹ ਕਿਸੇ ਦੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਆਤਮਾ ਕਿਵੇਂ ਬਿੰਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਵੀ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿਸੇ ਨਵੇਂ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਸਮਝਾਉਣਾ ਹੈ। ਪਹਿਲਾਂ ਪਹਿਲਾਂ ਤਾਂ ਸਮਝਾਉਣਾ ਹੈ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਬਾਪ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਵਰਸਾ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਭਾਰਤ ਪਾਵਨ ਸੀ, ਹੁਣ ਪਤਿਤ ਹੈ। ਕਲਯੁਗ ਦੇ ਬਾਦ ਫਿਰ ਸਤਿਯੁਗ ਆਉਣਾ ਹੈ। ਦੁਸਰਾ ਕੋਈ ਵੀ ਸਮਝਾ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ, ਸਿਵਾਏ ਬੀ . ਕੇ . ਦੇ। ਇਹ ਹੈ ਨਵੀਂ ਰਚਨਾ। ਬਾਪ ਪੜ੍ਹਾ ਰਹੇ ਹਨ - ਇਹ ਸਮਝਾਨੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਕੋਈ ਡੀਫਿਕਲਟ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਪਰ ਮਾਇਆ ਭੁਲਾ ਦਿੰਦੀ ਹਰ, ਵਿਕਰਮ ਕਰਵਾ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਅਧਾਕਲਪ ਤੋਂ ਵਿਕਰਮ ਕਰਨ ਦੀ ਆਦਤ ਪਈ ਹੋਈ ਹੈ। ਉਹ ਸਭ ਆਸੂਰੀ ਮਤਾਂ ਮਿਟਾਉਣੀਆਂ ਹਨ। ਬਾਬਾ ਖੁਦ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਸਭ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥੀ ਹਨ। ਕਰਮਾਤੀਤ ਅਵਸਥਾ ਨੂੰ ਪਾਉਣ ਲਈ ਟਾਈਮ ਲਗਦਾ ਹੈ। ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਕਦੇ ਵਿਕਾਰ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਜਾਂਦੇ। ਯੁੱਧ ਦੇ ਮੈਦਾਨ ਵਿੱਚ ਚਲਦੇ - ਚਲਦੇ ਹਾਰ ਖਾ ਲੈਂਦੇ ਹਨ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਪ੍ਰਸ਼ਨਾਂ ਦਾ ਕੋਈ ਫ਼ਾਇਦਾ ਨਹੀਂ। ਪਹਿਲਾਂ ਆਪਣੇ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਸਾਨੂੰ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਨੇ ਕਲਪ ਪਹਿਲਾਂ ਮੁਆਫ਼ਿਕ ਫਰਮਾਨ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਕਿ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਆਤਮਾ ਸਮਝ ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਇਹ ਉਹ ਹੀ ਲੜਾਈ ਹੈ। ਬਾਪ ਇੱਕ ਹੈ, ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਨੂੰ ਬਾਪ ਨਹੀਂ ਕਹਾਂਗੇ। ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਦਾ ਨਾਮ ਪਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਰਾਂਗ ਨੂੰ ਰਾਈਟ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲਾ ਬਾਪ ਹੈ, ਤਾਂ ਹੀ ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂਨੂੰ ਟੁਥ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਨਾ। ਇਸ ਵੇਲੇ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਹੀ ਸਾਰੀ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਦੇ ਰਾਜ ਨੂੰ ਜਾਣਦੇ ਹੋ। ਸਤਿਯੁਗ ਵਿੱਚ ਹੈ ਡੀ. ਟੀ. ਡੀਨੇਸਟੀ। ਰਾਵਣ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਫਿਰ ਹੈ ਆਸੂਰੀ ਡੀਨੇਸਟੀ। ਸਤਿਯੁਗ ਕਲੀਅਰ ਕਰ ਵਿਖਾਉਣਾ ਹੈ, ਇਹ ਪੁਰਸ਼ੋਤਮ ਸੰਗਮਯੁਗ ਹੈ। ਉਸ ਪਾਸੇ ਦੇਵਤੇ, ਉਸ ਪਾਸੇ ਅਸੂਰ। ਬਾਕੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਲੜਾਈ ਹੋਈ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਲੜਾਈ ਤੁਸੀਂ ਬ੍ਰਾਹਮਣਾਂ ਦੀ ਹੈ ਵਿਕਾਰਾਂ ਨਾਲ, ਇਸਨੂੰ ਵੀ ਲੜਾਈ ਨਹੀਂ ਕਹਾਂਗੇ। ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡਾ ਹੈ ਕਾਮ ਵਿਕਾਰ, ਇਹ ਮਹਾਸ਼ਤਰੂ ਹੈ। ਇਸ ਤੇ ਜਿੱਤ ਪਾਉਣ ਕਾਰਨ ਹੀ ਤੁਸੀਂ ਜਗਤਜਿੱਤ ਬਣੋਗੇ। ਇਸ ਵਿਸ਼ ਤੇ ਹੀ ਅਬਲਾਵਾਂ ਮਾਰ ਖਾਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਕਈ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਿਘਨ ਪੈਂਦੇ ਹਨ। ਮੂਲ ਗੱਲ ਹੈ ਪਵਿੱਤਰਤਾ ਦੀ। ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰਦੇ - ਕਰਦੇ, ਤੁਫ਼ਾਨ ਆਉਂਦੇ - ਆਉਂਦੇ ਤੁਹਾਡੀ ਜਿੱਤ ਹੋ ਜਾਵੇਗੀ। ਮਾਇਆ ਥੱਕ ਜਾਵੇਗੀ। ਕੁਸ਼ਤੀ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲਵਾਨ ਜੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਉਹ ਝੱਟ ਸਾਮਣਾ ਕਰ ਲੈਂਦੇ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਧੰਧਾ ਹੀ ਹੈ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਲੜ ਕੇ ਜਿੱਤ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨਾ। ਪਹਿਲਵਾਨ ਦਾ ਬੜਾ ਨਾਮਚਾਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਨਾਮ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਤੁਹਾਡੀ ਤਾਂ ਹੈ ਇਹ ਗੁਪਤ ਗੱਲ।

ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਜੋ ਅਸੀਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਪਵਿੱਤਰ ਸੀ। ਹੁਣ ਅਪਵਿੱਤਰ ਬਣੀਆਂ ਹਾਂ ਫਿਰ ਪਵਿੱਤਰ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਇਹ ਹੀ ਮੈਸਜ ਸਭ ਨੂੰ ਦੇਣਾ ਹੈ ਹੋਰ ਕੋਈ ਵੀ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਪੁੱਛੋ, ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਗੱਲਾਂ ਵਿੱਚ ਜਾਣਾ ਹੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਤੁਹਾਡਾ ਹੈ ਹੀ ਰੂਹਾਨੀ ਧੰਧਾ। ਅਸੀਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਬਾਬਾ ਨੇ ਗਿਆਨ ਭਰਿਆ ਸੀ, ਬਾਦ ਵਿੱਚ ਪਰਾਲਬੱਧ ਪਾਈ, ਗਿਆਨ ਖ਼ਤਮ ਹੋ ਗਿਆ। ਹੁਣ ਫਿਰ ਬਾਬਾ ਗਿਆਨ ਭਰ ਰਹੇ ਹਨ। ਬਾਕੀ ਨਸ਼ੇ ਵਿੱਚ ਰਹੋ, ਬੋਲੋ ਬਾਪ ਦਾ ਮੈਸੇਜ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ ਤਾਂ ਕਲਿਆਣ ਹੋਵੇਗਾ। ਤੁਹਾਡਾ ਧੰਧਾ ਹੀ ਇਹ ਰੂਹਾਨੀ ਹੈ। ਪਹਿਲੀ - ਪਹਿਲੀ ਗੱਲ ਕਿ ਬਾਪ ਨੂੰ ਜਾਣੋ। ਬਾਪ ਹੀ ਗਿਆਨ ਦਾ ਸਾਗਰ ਹੈ। ਉਹ ਕੋਈ ਕਿਤਾਬ ਥੋੜ੍ਹੀ ਨਾ ਸੁਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਲੋਕੀ ਜੋ ਡਾਕਟਰ ਆਫ ਫਿਲਾਸਫੀ ਆਦਿ ਬਣਦੇ ਹਨ, ਉਹ ਕਿਤਾਬ ਪੜ੍ਹਦੇ ਹਨ। ਭਾਗਵਾਨ ਤਾਂ ਨਾਲੇਜਫੁਲ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਦੇ ਆਦਿ - ਮੱਧ - ਅੰਤ ਦੀ ਨਾਲੇਜ ਹੈ। ਉਹ ਕੁਝ ਪੜ੍ਹਿਆ ਹੈ ਕੀ? ਉਹ ਤਾਂ ਸਭ ਵੇਦਾਂ ਸ਼ਾਸਤਰਾਂ ਆਦਿ ਨੂੰ ਜਾਣਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੇਰਾ ਪਾਰ੍ਵ ਹੈ ਤੁਹਾਨੂੰ ਨਾਲੇਜ ਸਮਝਾਉਣ ਦਾ। ਗਿਆਨ ਅਤੇ ਭਗਤੀ ਦਾ ਕੰਟਰਾਸਟ ਹੋਰ ਕੋਈ ਦੱਸ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ। ਇਹ ਹੈ ਗਿਆਨ ਦੀ ਪੜ੍ਹਾਈ। ਭਗਤੀ ਨੂੰ ਗਿਆਨ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਸ੍ਰਵ ਦਾ ਸਦਗਤੀ ਦਾਤਾ ਇੱਕ ਹੀ ਬਾਪ ਹੈ। ਵਰਲਡ ਦੀ ਹਿਸਟਰੀ ਜੇਗ੍ਰਾਫੀ ਜਰੂਰ ਰਪੀਟ ਹੋਵੇਗੀ। ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਦੇ ਬਾਦ ਫਿਰ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਜਰੂਰ ਆਉਣੀ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਬਾਬਾ ਸਾਨੂੰ ਫਿਰ ਤੋਂ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ, ਜੇਰ ਸਾਰਾ ਇਸ ਤੇ ਹੈ। ਬਾਬਾ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਬਹੁਤ ਚੰਗੇ ਨਾਮੀਗ੍ਰਾਮੀ ਬੱਚੇ ਇਸ ਯਾਦ ਦੀ ਯਾਤ੍ਰਾ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਕਮਜ਼ੋਰ ਹਨ ਅਤੇ ਜੇ ਨਾਮੀਗ੍ਰਾਮੀ ਨਹੀਂ, ਬੰਧੇਲੀਆਂ ਹਨ, ਗਰੀਬ ਹਨ, ਉਹ ਯਾਦ ਦੀ ਯਾਤ੍ਰਾ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਹਰ ਇੱਕ ਆਪਣੇ ਦਿਲ ਤੋਂ ਪੁੱਛੋ - ਮੈਂ ਬਾਪ ਨੂੰ ਕਿੰਨਾ ਵਕਤ ਯਾਦ ਕਰਦਾ ਹਾਂ? ਬਾਬਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਬੱਚੇ, ਜਿੰਨਾਂ ਹੋ ਸਕੇ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਅੰਦਰ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਖੁਸ਼ ਰਹੋ। ਭਾਗਵਾਨ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਕਿੰਨੀ ਖੁਸ਼ੀ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਤੁਸੀਂ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਸੀ ਫਿਰ ਸ਼ਰੀਰ ਧਾਰਨ ਕਰ ਪਾਰ੍ਵ ਵਜਾਉਂਦੇ - ਵਜਾਉਂਦੇ

ਪਤਿਤ ਬਣੇ ਹੋ। ਹੁਣ ਫਿਰ ਪਵਿੱਤਰ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਫਿਰ ਉਹ ਹੀ ਦੈਵੀ ਪਾਰ੍ਵ ਵਜਾਉਣਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਦੈਵੀ ਧਰਮ ਦੇ ਹੋ ਨਾ। ਤੁਸੀਂ ਹੀ 84 ਦਾ ਚੱਕਰ ਲਗਾਇਆ ਹੈ। ਸਾਰੇ ਸੂਰਜਵੰਸ਼ੀ ਵੀ 84 ਜਨਮ ਥੋੜ੍ਹੇ ਹੀ ਲੈਂਦੇ ਹਨ। ਪਿੱਛੇ ਆਉਂਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ ਨਾ। ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਝੱਟ ਨਾਲ ਸਾਰੇ ਆ ਜਾਣ। ਸਵੇਰੇ ਉੱਠ ਕੇ ਬੁੱਧੀ ਤੋਂ ਕੋਈ ਕੰਮ ਲਵੋ ਤਾਂ ਸਮਝ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਬੱਚਿਆਂ ਨੇ ਹੀ ਵਿਚਾਰ ਸਾਗਰ ਮੰਥਨ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਤੇ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਤਾਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਡਰਾਮੇ ਅਨੁਸਾਰ ਜੋ ਕੁਝ ਸੁਣਾਉਂਦਾ ਹਾਂ, ਇਵੇਂ ਹੀ ਸਮਝੋ ਕਲਪ ਪਹਿਲੇ ਮੁਆਫ਼ਿਕ ਜੋ ਸਮਝਾਇਆ ਸੀ, ਉਹ ਹੀ ਸਮਝਾਇਆ। ਮੰਥਨ ਤੁਸੀਂ ਕਰਦੇ ਹੋ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਹੀ ਸਮਝਾਉਣਾ ਹੈ, ਗਿਆਨ ਦੇਣਾ ਹੈ। ਇਹ ਬ੍ਰਹਮਾ ਵੀ ਮੰਥਨ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਬੀ.ਕੇ. ਨੂੰ ਮੰਥਨ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਨੂੰ ਨਹੀਂ। ਮੂਲ ਗੱਲ ਕਿਸੇ ਨਾਲ ਵੀ ਜ਼ਿਆਦਾ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਕਰਨੀ ਹੈ। ਆਰਗਿਉ ਸ਼ਾਸਤਰਵਾਦੀ ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਰਗਿਉ (ਵਾਦ - ਵਿਵਾਦ) ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਸਿਰਫ਼ ਪੈਗਾਮ ਦੇਣਾ ਹੈ। ਪਹਿਲਾਂ ਸਿਰਫ਼ ਮੁੱਖ ਇੱਕ ਗੱਲ ਤੇ ਸਮਝਾਓ ਅਤੇ ਲਿਖਾਵੇ। ਪਹਿਲਾਂ - ਪਹਿਲਾਂ ਇਹ ਸਬਕ ਰੱਖੋ ਕਿ ਕੌਣ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਸੋ ਲਿਖੋ। ਇਹ ਗੱਲ ਤੁਸੀਂ ਪਿਛਾੜੀ ਵਿੱਚ ਲੈ ਜਾਂਦੇ ਹੋ ਇਸਲਈ ਸੰਸ਼ੇ ਪੈਦਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਨਿਸ਼ਚੇਬੁੱਧੀ ਨਾ ਹੋਣ ਦੇ ਕਾਰਨ ਸਮਝਦੇ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਸਿਰਫ਼ ਕਹਿ ਦਿੰਦੇ ਗੱਲ ਠੀਕ ਹੈ। ਪਹਿਲਾਂ - ਪਹਿਲਾਂ ਮੁੱਖ ਗੱਲ ਹੀ ਇਹ ਹੈ। ਰਚਤਾ ਬਾਪ ਨੂੰ ਸਮਝੋ ਫਿਰ ਰਚਨਾ ਦਾ ਰਾਜ ਸਮਝਣਾ। ਮੁੱਖ ਗੱਲ ਗੀਤਾ ਦਾ ਭਗਵਾਨ ਕੌਣ? ਤੁਹਾਡੀ ਜਿੱਤ ਵੀ ਇਸ ਵਿੱਚ ਹੋਈ ਹੈ। ਪਹਿਲਾਂ - ਪਹਿਲਾਂ ਕਿਹੜਾ ਧਰਮ ਸਥਾਪਨ ਹੋਇਆ? ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਨੂੰ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਕੌਣ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਹੀ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਨਵਾਂ ਗਿਆਨ ਸੁਣਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਸਥਾਪਨ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਰਚਨਾ ਦੀ ਪਹਿਚਾਣ ਮਿਲਦੀ ਹੈ। ਪਹਿਲੇ - ਪਹਿਲੇ ਤਾਂ ਅਲਫ਼ ਤੇ ਪੱਕਾ ਕਰਵਾਓ ਤਾਂ ਬੇ ਅਦਸ਼ਾਹੀ ਹੈ ਹੀ। ਬਾਪ ਤੋਂ ਹੀ ਵਰਸਾ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਨੂੰ ਜਾਣਿਆ ਅਤੇ ਵਰਸੇ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਬਣਿਆ। ਬਚਾ ਜਨਮ ਲੈਂਦਾ ਹੈ, ਮਾਂ ਬਾਪ ਨੂੰ ਵੇਖਿਆ ਅਤੇ ਬਸ ਪੱਕਾ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ। ਮਾਂ - ਬਾਪ ਦੇ ਸਿਵਾਏ ਕੋਈ ਦੇ ਕੋਲ ਜਾਏਗਾ ਵੀ ਨਹੀਂ ਕਿਉਂਕਿ ਮਾਂ ਤੋਂ ਦੁੱਧ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਵੀ ਗਿਆਨ ਦਾ ਦੁੱਧ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਮਾਤ - ਪਿਤਾ ਹੈ ਨਾ। ਇਹ ਬਹੁਤ ਮਹੀਨ ਗੱਲਾਂ ਹਨ, ਜਲਦੀ ਕੋਈ ਸਮਝ ਨਾ ਸਕੇ। ਅੱਛਾ!

ਮਿੱਠੇ- ਮਿੱਠੇ ਸਿੱਕੀਲਧੇ ਬੱਚਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਬਾਪ ਦਾਦਾ ਦਾ ਯਾਦ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਗੁਡਮੋਰਨਿੰਗ। ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਦੀ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਨਮਸਤੇ।

ਧਾਰਨਾ ਲਈ ਮੁੱਖ ਸਾਰ:-

1. ਸੱਚਾ - ਸੱਚਾ ਪਵਿੱਤਰ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਬਣਨਾ ਹੈ, ਕਦੇ ਸ਼ੂਦ੍ਰ (ਪਤਿਤ) ਬਣਨ ਦਾ ਮਨਸਾ ਵਿੱਚ ਖਿਆਲ ਵੀ ਨਾ ਆਵੇ, ਜ਼ਰਾ ਵੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਨਾ ਜਾਵੇ, ਅਜਿਹੀ ਅਵੱਸਥਾ ਬਣਾਉਣੀ ਹੈ।

2. ਬਾਪ ਜੋ ਪੜ੍ਹਾ ਰਹੇ ਹਨ, ਉਹ ਸਮਝਾਉਣੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣੀ ਹੈ। ਜੋ ਵਿਕਰਮ ਕਰਨ ਦੀਆਂ ਆਸੁਰੀ ਆਦਤਾਂ ਪਈਆਂ ਹੋਈਆਂ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂਨੂੰ ਮਿਟਾਉਣਾ ਹੈ। ਪੁਰਸਾਰਥ ਕਰਦੇ - ਕਰਦੇ ਸੰਪੂਰਨ ਪਵਿੱਤਰਤਾ ਦੀ ਉੱਚੀ ਮੰਜਿਲ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨਾ ਹੈ।

ਵਰਦਾਨ:- ਪ੍ਰਵ੍ਰਿਤੀ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੇ ਪਰ-ਵ੍ਰਿਤੀ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਵਾਲੇ ਨਿਰੰਤਰ ਯੋਗੀ ਭਵ:
ਨਿਰੰਤਰ ਯੋਗੀ ਬਣਨ ਦਾ ਸਾਧਨ ਹੈ - ਪ੍ਰਵ੍ਰਿਤੀ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੇ ਪਰ-ਵ੍ਰਿਤੀ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣਾ। ਪਰ ਵ੍ਰਿਤੀ ਮਤਲਬ ਆਤਮਿਕ ਰੂਪ। ਜੋ ਆਤਮਿਕ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸਥਿਤ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਉਹ ਸਦਾ ਨਿਆਰਾ ਅਤੇ ਬਾਪ ਦਾ ਪਿਆਰਾ ਬਣ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਕੁਝ ਵੀ ਕਰੇਗਾ ਲੇਕਿਨ ਇਹ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰੇਗਾ ਜਿਵੇਂ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਹੈ ਲੇਕਿਨ ਖੇਲੂ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਤਾਂ ਪ੍ਰਵ੍ਰਿਤੀ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੇ ਆਤਮਿਕ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਨਾਲ ਸਭ ਖੇਡ ਦੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਹਿਜ ਅਨੁਭਵ ਹੋਵੇਗਾ। ਬੰਧਨ ਨਹੀਂ ਲਗੇਗਾ। ਸਿਰਫ਼ ਸਨੇਹ ਅਤੇ ਸਹਿਯੋਗ ਦੇ ਨਾਲ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਅਡੀਸ਼ਨ ਕਰੋ ਤਾਂ ਹਾਈਜੰਪ ਲਗਾ ਲਵੋਗੇ।

ਸਲੋਗਨ:- ਬੁੱਧੀ ਦੀ ਮਹੀਨਤਾ ਅਤੇ ਆਤਮਾ ਦਾ ਹਲਕਾਪਨ ਹੀ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਜੀਵਨ ਦੀ ਪ੍ਰਸਨੇਲਟੀ ਹੈ।
